

Lesznai, Anna

1966

Lesznai Anna
Kezdetben volt a kert

ŐSZI VARÁZSLAT

Homály erjed bomlott avarból,
gyűrött gyeptől viz bugyborékol,
cuppog a zombék, duzzad az ér,
a földből buggyan barna vér,
a halmok gözzel töltött csutorák.

Sötét vadkan magát beássa,
szarkák csörögnek a szántásra,
rögök kövér varanggyá válnak,
iramló nyulak köddé válnak,
szétvetett karral izzadnak a fák.

Veres irháju alkonyat
kérődzik zörgő ág alatt,
ég lóbálja ködemlejét,
egy szarvas felveti fejét,
aggancsa repedt fellegbe akad.

Párakendő hull hegytetőre,
nyirkos kígyó kuszik fenyérre,
roppant hulló az őszi sárban:

árny hentereg nyögő határban,
a völgyek vemhes öle felszakad.

Növény, kő mozdul, állat dermed,
széjjelfoszlik a biztos természet,
élet elnyelnek lomha vermek,
vak holtak üstöket kevernek,
elomlik a bátor, a restnek szárnya
termett.

Minden, mi rend volt, gyönyörűség,
emberalakra szabott szépség,
ember szívéhez mért öröm:
átcsörtet most a zárt körön,
megkergült kéjjel vesztébe rohan.

Veled mi lesz? Ejtsd el magad
s a hömpölygő ár elragad . . .
Vagy kulcsold össze két kezed
s mint aki célba érkezett,
itt van, nem tágit, megmarad:
most mutasd meg az arcodat!

LESZNEI ANNA
(Magyar Forum)